

5- Allah ve Resulü bir işe hükmettiği zaman müminlerin seçme hakkı yoktur.

Hadis inkârcıları: “Biz Kur’an’a uyarız. Kur’an bize yeter.” diyorlar. Biz de onlara diyoruz ki: Madem siz Kur’an’a uyuyorsunuz, o halde Ahzab suresi 36. ayetin emrine de uymalısınız. Bu ayet-i kerimede Rabbimiz şöyle buyurmuştur:

Bu ayet-i kerimede Rabbimiz şöyle buyurmuştur

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ: Hiçbir mümin erkek ve hiçbir mümin kadın için yoktur.

إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا Allah ve Resulü bir işe hükmettiği zaman yoktur. Ne yoktur?

أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ işlerinde bir seçme hakları yoktur.

Yani şöyle mi yapıyım, böyle mi yapıyım diye düşünemez.

Allah ve Resulü bir iş hakkında hüküm verdiğinde, artık müminin o işte tercih hakkı yoktur.

وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ Kim Allah’a ve Resulüne isyan ederse, yani onların hükmüne karşı gelirse, فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا şüphesiz ki apaçık bir şekilde sapmıştır.

Demek, Allah ve Resulü, bir iş hakkında helal ya da haram diye hükmederse, artık bir mümine düşen, “**İşittik ve itaat ettik.**” demektir. Mümin olanın artık bu işte tercih hakkı yoktur. Mesela, Allah Teâla faizin haramlığına hükmetmiştir. Bu hükümden sonra bir mümin, faiz haram mıdır, helal midir, diye düşünmez. Faizin haram olduğunu kabul eder. **Şimdi şu**

nokta üzerinden durmak istiyoruz: إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ Ayette Allah ve Resulü bir işe hükmettiği zaman buyrulmuş. Ayet-i kerime iki şeyden bahsediyor:

1. Allah’ın bir şeye hükmetmesi,
2. Resulünün bir şeye hükmetmesi.

Allah’ın hükümleri, Kur’an’da geçen hükümlerdir. Peki, Resulünün hükümleri nerededir? Sakın, “Bunlar da Kur’an’da geçen hükümlerdir.” demeyin. Çünkü bu, Kur’an’da bahsi geçen hükümler olamaz. Arapça bilmeyenler için bunu izah edelim:

إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ ayetindeki “vav” harfi, atıf harfidir. Atıf harfi, kendinden sonrasıyla öncesinin farklı olduğunu gösterir. Biz bunu Türkçede de kullanıyoruz. Mesela, Ahmed ve Mehmet geldi, desek, Ahmet’in Mehmet’ten farklı bir şahıs olduğunu anlarız. Ahmet farklıdır, Mehmet farklıdır. Bu farkı ortaya koyan edat da “ve” edatıdır.

Aynen bunun gibi, “Allah bir işe hükmettiğinde ve Resulü bir işe hükmettiğinde...” dediğimizde, Resulünün hüküm verdiği şeylerin, Allah’ın hüküm verdiği şeylerden farklı olduğunu anlarız. Eğer ikisi aynı olsaydı, arada “vav” atıf harfi kullanılmaz ve sadece, **“Allah bir işe hükmettiği zaman.”** denilirdi. Halbuki böyle denilmemiş. Peki, ne denilmiş: “Allah bir işe hükmettiğinde ve Resulü bir işe hükmettiğinde...” denilmiş.

Hem ayetteki Resulünün hükümlerine ısrarla Kuran diyenler haşa Allaha söz söylemeyi mi öğretmektedirler. Allah sözün en güzelini makamın gerekli kıldığı yerde o makama en uygun bir şekilde söylemiştir. Bir sözü Allahtan daha doğru ve daha güzel kim söyleyebilir? Yani Haşa Allah Kuran demeyi bilmiyordu da Resulü dedi de bu kimseler buradaki bir yanlışımı gördü. **Allah ve Resulü bir işe hükmettiği zaman ayetinde resulü aradan çıkarıp kuran diyenler Allah’tan korkmalı ve titremelidir.** Bütün bu izahlardan sonra sorumuz şu:

- Allah’ın hükümleri, Kur’an’da geçen hükümlerdir. Peki, Resulünün hükümleri nerede geçmektedir?.. Aklımıza, hadis-i şeriflerden başka bir yer geliyor mu?.. Herhalde gelmiyordur.

Demek birisi, sadece Allah’ın hükümlerini, yani Kur’an’daki helalleri ve haramları kabul etse, bu yeterli değildir. Resulullahın hükümlerini de kabul etmelidir. Çünkü Resulullahın hükmü de Allah’ın hükmü gibidir. Onun haram kılması da Allah’ın haram kılması gibidir ve bu hükümler de Allah’ın emriyledir. Aradaki tek fark, bu hükümler Kur’an’da değil, hadislerde geçmektedir...Ayat-i kerimenin devamına da dikkat çekmek istiyoruz:

Kim Allah’a ve Resulüne isyan ederse, yani onların hükmüne karşı gelirse, şüphesiz ki apaçık bir şekilde sapmıştır. Bakın sapmak, sadece Allah’ın hükmünü beğenmemek değildir; Resulünün hükmünü beğenmemek de apaçık bir şekilde sapmaktır.

Bütün bu izahlardan sonra, Hadis inkârcılarına diyoruz ki, siz: “Biz Kur’an’a uyarız. Kur’an bize yeter.” diyorsunuz. Peki, Ahzab suresinin 36. ayetini hiç okumuyor musunuz?.. Bu ayetin emriyle niçin amel etmiyorsunuz?.. Ayet-i kerime açıkça diyor ki:

“Allah’ın Resulü bir işe hükmettiği zaman seçme hakkınız yoktur. Kim Allah’a ve Resulüne isyan ederse, şüphesiz ki apaçık bir şekilde sapmıştır.”

Ayetin bu beyanına karşı, siz hadisleri inkar ediyor ve Resulullahın hükmünü kabul etmiyorsunuz. Bu halinizle, Kur’an’a muhalefet ettiğinizin farkında değil misiniz?

Hem ayetin bu kadar açık beyanından sonra, hâlâ nasıl “Vahiy sadece Kur’an’dır, Peygambere başka vahiy gelmemiştir.” diyorsunuz. Peygambere başka vahiy gelmemişse, “Resulullahın bir işe hükmetmesi...” nasıl olmuştur? Resulullah *haşa-* kafasından mı hükmetmiştir?

Kur’an’a uyduğunu iddia edip Kuran bize yeter diyenler. Evet, kuran size yeter, yeter ki kuranı açık ayetlerinin manasını çarpıtmayın. O zaman bu sözünüz bir anlam kazanacak. Yoksa **“Kim Allah’a ve Resulüne karşı gelirse, şüphesiz ki apaçık bir şekilde sapmıştır.” Ayetindeki sapanlardan olacaksınız.**